

The Motivation for Further Study at Higher Vocational Certificate Level of Mattayomsuksa VI Students under The Secondary Educational Service Area Office, Chaiphum

Pichit Soplar^{1*} & Akchatree Suksen²

¹ Faculty of Education Mahamakut Buddhist University Isan Campus

² Faculty of Education Mahamakut Buddhist University Isan Campus

* Corresponding author. E-mail: pichitsoplar@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were as follows: 1) to study the motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students under the Secondary Educational Service Area Office Chaiphum and 2) to compare the motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students based on gender, academic performance, and interest in vocational skills. The sample group consisted of 357 teachers from the Private Vocational College under Chaiphum Provincial Vocational Education Office, with 340 questionnaires returned, representing a 95% response rate. The research instrument was a questionnaire. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance. The research findings were as follows: 1) The overall level of motivation for further study at higher vocational certificate level of Mattayomsuksa VI students under the Secondary Educational Service Area Office Chaiphum was high, with a mean of 4.24. When considering individual aspects, all aspects showed high levels of motivation, ranked from highest to lowest: image, personal reasons, career opportunities, and social and economic factors, with means of 4.26, 4.25, 4.25, and 4.20, respectively. 2) The comparison results showed that students of different genders had statistically significant differences in motivation at the 0.05 level. However, there were no statistically significant differences in motivation based on academic performance or interest in vocational skills.

Keywords: Motivation, Higher Vocational Certificate, Further Education

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

พิชิต สพลาร^{1*} และเอกชาตรี สุขเสน²

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตอีสาน

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตอีสาน

* Corresponding author. E-mail: pichitsoplarp@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ ผลการเรียน และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 357 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 340 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25, 4.25, 4.20 ตามลำดับ และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, การศึกษาต่อ

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศได้รับการส่งเสริมและมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากและเนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคตมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีด้วย จึงส่งผลให้แรงงานในระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามที่ระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมนั้นๆต้องการ ดังนั้น การผลิตและพัฒนากำลังคนทางด้านอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพจึงต้องสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีการร่วมมือกับสถานประกอบการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษาและการวัดประเมินผล เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสากล มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถตอบสนองความต้องการกำลังคนตลอดจนความต้องการของผู้เรียนเองที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้เพื่อความก้าวหน้าตามเส้นทางอาชีพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2567)

แนวการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และรับเทคโนโลยี (ระดับปริญญาตรีสารสนเทศเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะยาว และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอาชีพ ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียน และผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะ ความรู้และความสามารถที่เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ มีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมถึงมีระบบบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว ที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษาได้อย่างกว้างขวาง การจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ ในการจัดการอาชีวศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว หลักสูตรและการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนโดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ รวมทั้งมาตรฐานอาชีพตามระดับคุณวุฒิเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิมีคุณภาพทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานที่ศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สังคมมีความเชื่อมั่นต่อคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้วย (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา, 2567)

จากข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 130,054 คนและปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 181,203 คน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา ระหว่างปี 2565-2566 จะเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2566 มากกว่าปีการศึกษา 2565 คิดเป็นร้อยละ 39.33 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง แรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในสร้างแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

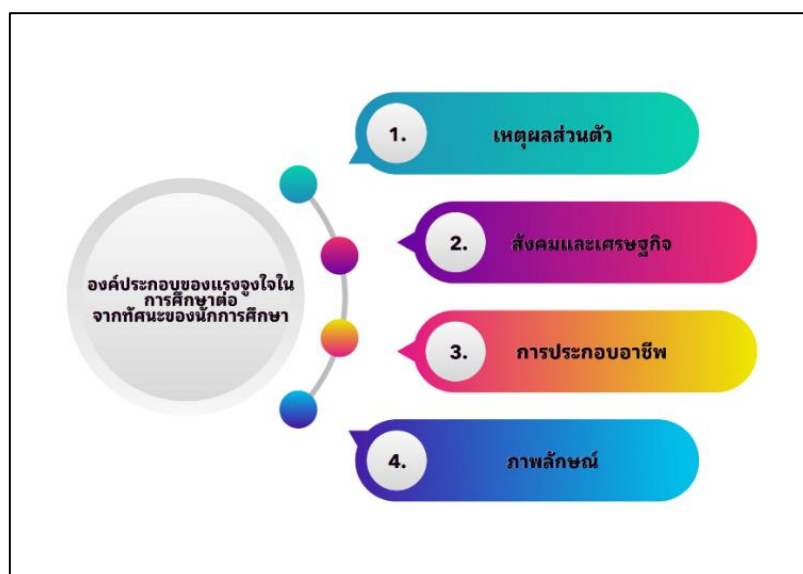
1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ ผลการเรียนรู้ และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีผลการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน

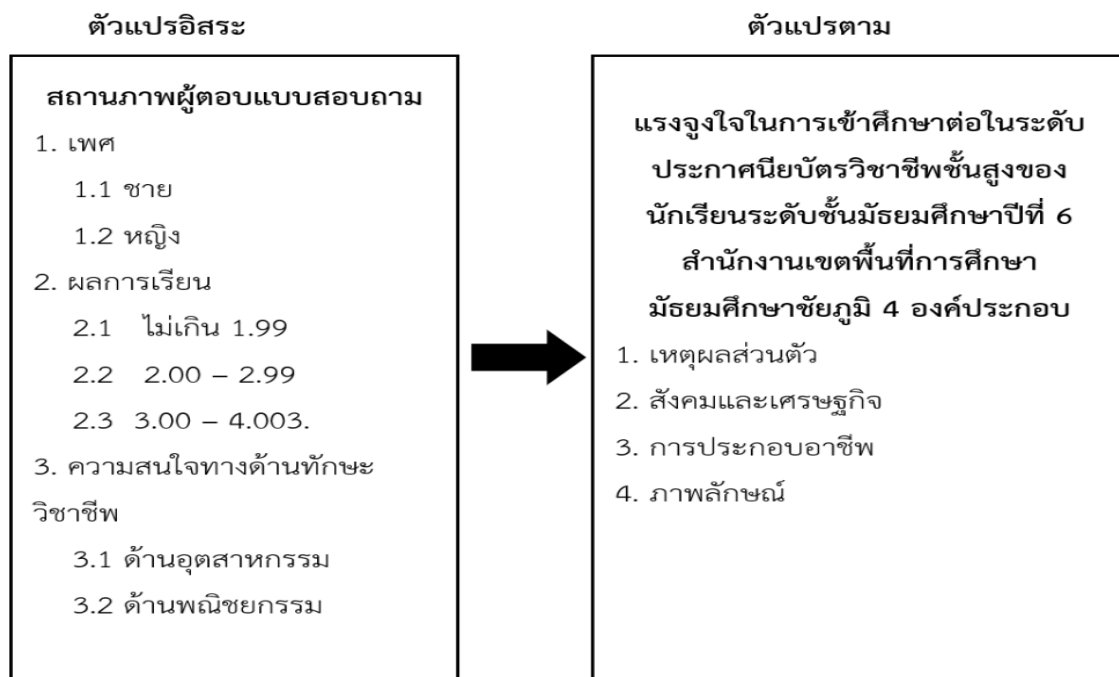
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนชั้นม.6 โดยยึดแนวคิดของ จันทะพอน ไชยะสอน และคณะ (2566), ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564), สมจิตร ชัยบัง (2563), จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562), จินตนา ไทธานี และคณะ (2557), ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) โดยผู้วิจัยได้เลือกความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป จึงสรุปองค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์ ดังแสดงตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

จากภาพที่ 1 จากการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ จันทะพอน ไชยะสอน และคณะ (2566), ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564), สมจิตร ชัยบัง (2563), จุลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม (2562), จินตนา ไทธานี (2557), ศิริภา ศรีโคกล่าม (2556) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) เหตุผลส่วนตัว 2) สังคมและเศรษฐกิจ 3) การประกอบอาชีพ 4) ภาพลักษณ์ จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 357 คน และทำการหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ตามขนาดของสถานศึกษาโดยแบ่งแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วย สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 47 คน สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 106 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 37 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 167 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 357 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามองค์ประกอบและนิยามเชิงปฏิบัติการ ตัวแปรในการวิจัยคือ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ผลการเรียน และความสนใจด้านทักษะวิชาชีพ ดังนี้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert, 1967)

5 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.2 สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดเนื้อหา และข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โครงสร้างของแบบสอบถาม ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และความครอบคลุมเนื้อหา เพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือในการวิจัย

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้าน ด้วยวิธีการตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.80 ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาในสังกัด
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
3. ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยไปยังผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google Form) โดยผู้วิจัยได้สร้าง QR CODE ในการเข้าไปตอบแบบสอบถามการวิจัย
4. ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูล และได้ข้อมูลตรงตามที่ระยะเวลากำหนด และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ผ่าน Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ โดยหาความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 การศึกษาระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีระดับผลการเรียน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Post Hoc Test) โดยวิธีการของ Scheffe
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ ต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านภาพลักษณ์	4.26	0.62	มาก
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.25	0.68	มาก
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.25	0.61	มาก
4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	4.20	0.62	มาก
โดยรวม	4.24	0.57	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากมากไปน้อยพบว่า ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26, 4.25, 4.25, และ 4.20 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศ ผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติวัฒน์ สำเภาทอง (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริณา ศรีโคกลำ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ และด้านสังคมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของพรจันทร์ โชมเพชร และคณะ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะความแตกต่างกันด้านกายภาพของเพศ เหตุผลส่วนตัว ภาพลักษณ์ และลักษณะการทำงานในอนาคตระหว่างชายและหญิงมีความแตกต่างกันทำให้ทัศนคติต่อ และความเห็นแตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทะพอน ไชยะสอน และคณะ (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอีสาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอีสานด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ ในระดับมาก ($X = 3.80, X = 3.58, X = 3.52$ ตามลำดับ) 2) แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพอีสานของนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพและด้านภาพลักษณ์ มีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบจำแนกตามผลการเรียน และความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากคุณสมบัติการเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้ระบุผลการเรียน และผู้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถเลือกเรียนได้ทั้งอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนและความสนใจทางด้านทักษะวิชาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากผลการวิจัยมีข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านภาพลักษณ์ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากนักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และนักเรียนได้รับอิทธิพลเรื่องความเชื่อ อารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ ผู้วิจัยขอเสนอแนะผลจากการวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้น นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเรื่องภาพลักษณ์ทางสังคมที่มีต่อสถานศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่านิยมและประสบการณ์ส่วนตัวทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนได้มีการหาข้อมูล ข้อเท็จจริงในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีค่านิยมส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักเรียนมีความคิดเชิงตรรกะ หลักของเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจึงเป็นการสร้างความถนัดสร้างทักษะจนนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงระยะยาว การศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่บนแพลตฟอร์มทางโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆและการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสร้างความมั่นคงทางด้านการเงินและความก้าวหน้าในสายอาชีพในอนาคต

2. จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยให้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต และสมาร์ทโฟน เทคโนโลยี AI ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เกิดแนวคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมในการเลือกเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพิ่มแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาชีพ การเงิน และความก้าวหน้าในสายอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
2. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติวินท์ สำเภาทอง และมังกร หริรักษ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(2), 330-338.
- จันทะพอน ไชยะสอ, รสวลีย์ อักษรวงศ์ และรัตนะ ปัญญา. (2566). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพจำปาสัก. *วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี*, 12(1), 25-35.
- จินตนา ไทธานี, วัฒนีย์ โรจน์สัมฤทธิ์, และสมลนิตย์ เกิดหนูวงศ์. (2557). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของนักศึกษาศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 11(1), 12-19.
- จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม. (2562). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 13(2), 149-160.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรจันทร์ โขมพัฒน์, ประสิทธิ์ กุลบุญญา และไพศาล พากเพียร. (2565). ภาพลักษณ์วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานีที่มีผลในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา. *วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์*, 7(2), 301-315.
- ลัดดาวัลย์ มากช่วย. (2564). แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิทยาการ. <https://kku.world/19k8rr>
- ศิริณา ศรีโคกล่าม. (2556). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสถาบันการพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2554. *ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการเรียนรู้พลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- สมจิตร ชัยบัง. (2563). แรงจูงใจของนักศึกษาในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด. http://www.roiet-icec.ac.th/_files_school/1345016401/news/1345016401_1_20220201-150729.pdf
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2567). *เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2567*. <https://kku.world/e1cjgm>

- Conbach, L. J. 1990. *Essentials of Psychological Testing*. 3^a ed. New York: Harper and Row.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*.
Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill.